

[Nedergaard.]

der i vore Amter bør oprettes Diagnosestationer, hvor de Læger, som virker dér, med alle de Hjælpemidler, der for Tiden staar til Raadighed, kan stille Diagnoserne for Sygdommene, og naar de har stillet dem, saa henvise de syge til Behandling i Hjemmet, idet de sender en Meddelelse til vedkommende Læge om Sygdommens Art og dens Behandling. Paa dette Punkt møder der os fra Sundhedsstyrelsen Tanker, der peger i lignende Retning som vore Ønsker, og vi haaber sikkert, at naar Ønsket om at beholde de syge i Hjemmet og faa dem plejet dels ved Hjemmets egen Hjælp, dels af en Sygeplejerske, mødes med lignende Bestræbelser fra Centralstyrelsen, vil der kunne findes en god Løsning af denne Opgave.

Men saa er der under Behandlingen af denne Sag kommet en Ting til, som i hvert Fald har gjort et meget stærkt Indtryk paa mig. Da Straffeloven var til Behandling, drøftedes ogsaa Lægers og Sygeplejerskers Stilling til Straffeloven, og der blev fra mange Sider med overordentlig Styrke gjort gældende, at Læger og Sygeplejersker har som deres Livsgerning at værne Liv og at redde Liv, det er ikke deres Gerning at skaffe ikke ønskede eller bundulykkelige Mennesker bort paa en let og smertefri Maade. Der var Enighed om, at i en Læges og en Sygeplejerskes Gerning kan der fremkomme Uheld, som kan forvolde de syge Lidelse, ja maaske endog Død, det er jo desværre noget, der er hændeligt; men dersom vedkommende Læge eller Sygeplejerske med Vilje og Overlæg skjuler det og udsletter Mulighederne for, at Sagen kan blive opklaret, da har vi en Følelse af, at vi egentlig er inde i en Forbrydelse. Nu er det sket, at vor Rigsadvokat har resolveret, at der ikke skal rejses Sag i en vidtforgrebet Fosterdrabsag, hvor der ikke er ført Journal. Vi ser saaledes, at Lovens Rammer kan være fuldstændig i Orden, men dens Indhold kan være lidet tilfredsstillende. I dette Lovforslag er der et og andet ved Rammerne, som vi ikke er tilfredse med, men vi tror, at der indenfor dette Lovforslags Rammer kan gøres et godt og nyttigt Arbejde.

Der har været Uenighed om, hvem der skulde udstede Autorisationsbeviset, om det skulde ske paa Lærestedet eller af Sundhedsstyrelsen, men her ser vi saadan paa det, at naar Lærestedets Bestyrelse udsteder Attestationer paa Grundlag af skriftlige og mundtlige Udtalelser fra Overlæger og Oversygeplejersker, saa er vi

visse paa, at det vil blive betragtet som en Hovedsag ved Bedømmelsen, at Sygeplejersken i hele sin Færd har vist, at hun har Kærlighed til syge og ulykkelige Mennesker, og at hun ser det som sin Opgave med alle de Midler, der staar til hendes Raadighed, at værne Liv. Og naar der i Autorisationsbeviset indføres, hvor vedkommende Sygeplejerske har søgt sin Uddannelse, kan vi gaa med til, at Beviset udstedes af Sundhedsstyrelsen.

Da det er ønskeligt, at en Lov af denne Art vedtages med den størst mulige Tilslutning, skal jeg paa mit Partis Vegne tilraade at stemme for Lovforslagets Overgang til tredje Behandling og at stemme for dets endelige Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Dahlgard): I Anledning af de Udtalelser, som det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Nedergaard) fremsatte om den medicinske og kirurgiske Behandling paa Sygehusene, skal jeg oplyse, at det endnu kun er et Mindretal af Sygehusene ude i Landet, som har kunnet dele sig i en kirurgisk og en medicinsk Afdeling, men dette vil ikke sige, at den medicinske Behandling paa de Sygehuse, hvor en saadan Deling ikke har fundet Sted, i og for sig ikke er af samme Karakter, som hvor den har fundet Sted. Men jeg kan i øvrigt kun være tilfreds med, at det ærede Medlems Udtalelse synes at tyde paa, at han ønskede en saadan Deling gennemført i saa stort Omfang som muligt, thi det er klart, at en saadan Deling i en kirurgisk og en medicinsk Afdeling betyder et ganske overordentligt stort Fremskridt.

Jeg vil i øvrigt gerne takke Udvalget, fordi man nu fra alle Sider har kunnet enes om Gennemførelsen af denne Lov. Jeg tror, at den i enhver Henseende er forsvarlig, og at dens Gennemførelse vil blive mødt med megen Glæde i Sygeplejerskestanden, som nu endelig har naaet det Maal paa dette Omraade, som den har sat sig gennem mange Aar. At Sagen har kunnet vinde Bifald og Tilslutning fra alle Sider, kan kun være til yderligere Glæde for Sygeplejerskerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—9 (se Tillæg C. Sp. 477) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det er